

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. || Lv dovici || De Ponte Vallis-|| Oletani, È Societate ||
Jesv Theologi.|| De || Christiani hominis || Perfectione In
Qvo-|| libet eius Vitæ genere.|| Tomi Qvatvor.||**

Quorum argumenta ex S. Rvth Historia præcipué desumpta

Puente, Luis de la

Coloniæ Agrippinæ, 1625

§. 1. Ad tres gradus perfectionis nos vocari.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39652

Lib. 2. in 1.
Reg. 6. 4.

d Eccl. 23. 38

vocationem, qua DEVS iustum Samuelem excitauit, ad obedientiæ & mortificationis actus exercendos. *Nam vocare, inquit, Dei, est, electam mentem ad augmentum maioris gratiæ excitare, ascendentem de virtute in virtutem vsque ad omnium culmen: conijcientem oculos in ipsum Deum tanquam in exemplar, à quo vocatur: vt ipsum imitetur in eo gradu, in quo potest creatura creatorem sequi & imitari: Est enim d gloria aded magna, sequi Deum, vt interrogantis more dixerit: quis vocauit iustum, vt sequeretur se? quasi diceret, nullus alius prater me ad eam gloriam euehere eum potuisset: vermiculus enim terræ nec animum nec vires ad cœlestem Regem imitandum haberet, nisi ipse metum ad id vocaret.*

§. 1. *Ad tres gradus perfectionis nos vocari.*

VT verò perfectio, ad quam nos dirigit hæc vocatio, magis innotescat: conijciamus primum oculos in ipsas formas Sacramentorum Baptismi & Confirmationis, quæ expressè dantur in nomine Patris, & Filij, & Spiritus Sancti, non solum quòd finis eorum sit Sanctissimæ Trinitatis fidem profiteri; sed etiam ob gratiam specialem, quam conferunt, ad sanctitatem & perfectionem trium personarum diuinarum imitandam: quarum opus, ait Sanctus Prosper, esse hominum vocationem. vt de singulis dicere liceat, quod *iustum vocet, vt sequatur se.* Licet enim res ita habeat, quòd quidquid persona vna diuina facit, idem & altera faciat: nec sit possibile, vnam absque altera imitari, ed quòd omnes eandem omninò habeant sanctitatem: aliquid nihilominus vniciuique earum attribuimus, vt distinctiùs discamus modum singulas imitandi. Ad cuius rei declarationem supponendum est, sanctitatem & perfectionem tres habere gradus, quorum causa Seraphini ter Deum appellarunt a S A N C T V M: & in omnibus tribus vult, vt homines ipsum imitentur, ac propterea ter etiam in Leuitico dixit illis: b *Sancti estote, quia ego sanctus sum:* singulis vocibus ad singulos Sanctitatis gradus exhortans. quos Apostolus in summam redigit, cum dixit: c *sinem præcepti esse charitatem de corde puro, & conscientia bona, & fide non ficta; & vt amplectamur d voluntatem Dei bonam & benè placentem, & perfectam.*

PRIMVS gradus consistit in CORDIS PVRITATE, ita vt nullum admittatur peccatum, paruum aut magnum, quod animam aliqua macula inficiat: iuxta id quod dixit DEVS: e *perfectus eris, & absque macula cum Domino Deo tuo:* sine macula scilicet peccati grauis, quo diuinæ gratiæ pulchritudo deleatur; & sine macula leuioris, qua eiusdem splendorem obfuscet. Licet enim omnes hæc culpas leues euitare non possimus: (nam

etiam

Lib. 2. de
vocat. gent.
c. 26.

a Isai. 6. 3.

b Leuit. 11.

44. & 19. 3.

& 20. 7.

c 1. Tim. 1. 5.

d Rom. 12. 2.

1.

Cordis pu-

ritas.

e Deut. 18.

13.

f. Tho. 3. p. 7.

87. a. 2. ad 3.

g. 2. 2. 9.

184. a. 3.

etiam perfectissimi tales aliquas habent) omnes tamen tenemur, omnem operam dare, ut eas euitemus: amplectendo Apostoli consilium dicentis: *Induite vos armaturam DEI, ut possitis stare aduersus insidias Diaboli, & in omnibus perfecti stare: & integri in nullo deficientes.* tunc autem omnia hæc exequemur, quando voluntas nostra plenè se Dei voluntati subiecerit in rebus omnibus, quas lex Sancta præcipit: ita ut *ne iota unum, aut apicem eius prætereamus.* hoc etiam est quod dixit S. Ioannes: *qui seruat uerbum Dei, verè in eo charitatem Dei esse perfectam:* recedendo scilicet à malo prohibito, faciendo verò bonum præscriptum. Et quoniam primus hic sanctitatis gradus est spiritualis, & perfectæ vitæ fundamentum: illud primæ Sanctissimæ Trinitatis personæ, & hoc est Patri attribuimus. cui ab essentia sua hæc puritas competit: quam filijs suis eo modo communicare cupit, quo illi sunt capaces: iuxta illud, quod idem Sanctus Euangelista dicit: *omnis qui natus est ex Deo, peccatum non facit; quoniam semen ipsius in eo manet; & non potest peccare: quoniam ex Deo natus est:* quasi diceret. qui ex Deo natus est, per gratiam iustificationis, quod ad ipsam gratiam spectat, non poterit ille peccare: detestatur enim illa peccati societatem: ideoque iustum impellit, ad illud summè fugiendum: ut **DEI** filij, similes in puritate sint Patri suo; qui sancta sua uocatione dignatur eos vocare, ut eius puritatem imitentur, dicens illis: *lestote sancti, & ne polluatis animas uestras:* & Sanctus Apostolus, **1. Thesal. 4. 7.** *non uocauit nos DEVS in immunditiam, sed in sanctificationem.*

Ex hoc fit progressus ad secundum perfectionis gradum, qui consistit in exornanda anima **SANCTIS OPERIBVS**, non solum quæ obligant ex præcepto; sed multa etiam, quæ tantum sunt consilij: idque ob duplicem finem. *Primo*, ut ita simus remotiores à maculis culparum; & defectibus earum, quæ sunt præcepta: non enim furabitur aliena, qui propria libenter largitur: & **procul** erit ab ulciscenda iniuria, qui alteram maxillam præbuerit, ut in ea percutiatur: certoque implebit opera, ad quæ tenetur ex iustitia; qui spontè præstat alia, ad quæ tenetur ex sola misericordia. Nam quemadmodum antemuralia & pomeria muros defendunt: ita, ait **Isaias**, in *urbem fortitudinis nostræ*, hoc est Ecclesia Sancta, esse **murum** præceptorum, quæ illam custodiunt; & **antemurale** consiliorum, quæ illam multo reddunt securiorem: ut propterea multò facilius portet onus, & iugum legis, qui apud se statuerit, utrumque seruare. Quemadmodum uolucris facile corpus suum per aërem portat, cum utramque habeat alam; quæ tamen uel in ipsa terra difficile ambularet, si unquam tantum haberet. utraque enim simul est leuamen; cum sola una sit onus. ita qui statuit ea tantum seruare, quæ sunt præcepta; cum magna molestia ambularet, & uerfaretur in periculo, cum ipso onere in terram decidendi: qui autem

f Ephes. 6.
11. 17.
g Iacob. 1. 4.
h Mat. 5. 18
i. Ioan. 2. 5

Puritas Deo
Patri attri-
buitur.
k. 1. Ioan. 3. 9

l Leuit. 11.
44.

2.
Consilia faci-
unt ut a
peccatis lon-
gius absis.

n Isai. 1. 6. 1

Consilia in-
uant præce-
pta.

Christus
Consiliorū
præco.
in Mart. 5.

o Isa. 52. 6.

p Leuit. 20
16.

3.
S. Thom. 2.
2. q. 184. a.
2. ad. 3.

q Deut. 6. 5.

Matt. 22. 37

1 Marc. 12.

30.

Luc. 10. 27.

2. 2. q. 44. a.

6. q. 184.

a. 2.

Bellarmin. 16.

n. o. 3. de Mo.

nach. c. 17.

Præcepti
Medium &
Finis.

animogeneroso vult etiam consilia seruare, volat velocissimè, sequendo CHRISTVM, qui est secunda Sanctissimæ Trinitatis persona: & ei propter eam secundus hic perfectionis gradus tribuitur. Nam ex sola misericordia dignatus est in mundum venire, vt nos redimeret; & vt infinitas gratiæ suæ diuitias ostenderet, voluit horum consiliorum Magister esse ac Prædicator: quæ cum prædicaret, dicebat: *n Ego autem dico vobis*, atque si diceret: attendite, quod ego sim, qui hæc vobis dico & suadeo. ego qui vester sum DEVS, o ego ipse qui per Prophetas loquebar, ecce adsum: ego, qui veni, vt vester essem Magister; meoque exemplo præcedo, vt vos me sequentes, idem faciatis, p *sitisq; Sancti sicut ego sum.*

Ex hoc fit progressus ad tertium perfectionis gradum, qui in præcepto- rum & consiliorum OBSERVANTIA, perfectissimo, quo fieri possit modo, consistit. Vt enim res aliqua plenè sit perfecta, necesse est, omnes suas partes habere, ita vt nulla deit: & vt singulæ præterea eam habeant magnitudinem, intensiorem ac proportionem, quam earum exigit natura. Quare iserit perfectè Sanctus, qui omnia, quæ lex Evangelica præcipit, ac suadet, excellentissimo, quo poterit, modo exequetur, qualem exigit primum illud & maximum mandatum: q *diliges Dominum DEVM tuum ex toto corde tuo, & ex tota anima tua, & ex tota mente tua, & ex tota virtute tua, & ex tota fortitudine tua, & ex omnibus viribus tuis.* In quo præcepto ait Sanctus Thomas duo contineri: alterum, quod præcipitur omnibus, tanquam *medium* necessarium ad ingrediendum cælum: alterum, tanquam *finem* & scopum, quò dirigenda sit intentio nostra, dum exequimur, quod præcipitur. Quemadmodum si Rex capitaneum aliquem iuberet, arcem aliquam oppugnare; aut Medicum, curare ærotum: is non ad aliud eos intendit obligare, quàm vt conuenientia adhibeant media, vt, quod iussi sunt assequantur: Quod si, illis adhibitis, præcepti sine frustrentur, expugnatione scilicet arcis, & æroti sanitate non peccabunt in Regem, qui non voluit eos ad eum finem assequendum obligare: sed ad facienda quæcunque sciunt, & possunt, vt eum assequantur. Hunc itaque in modum in maximo hoc dilectionis mandato, quod omnibus præcipitur, est, vt omnibus viribus suis ita Deum diligant, vt nec contra ipsum aliquid; nec quicquam plus, aut æquè, atque ipsum Deum diligant. & qui in horum aliquo deficeret, is proculdubio præceptum ipsum violaret: at si hæc præstiterit, etiamsi re ipsa non consequatur in hac vita finem, in quem ipsum præceptum dirigitur, non peccabit. qui finis exprimitur quatuor illis verbis: *ex toto corde, ex tota anima, ex tota mente sue spiritu, & ex omnibus viribus.* Idem est enim atque si diceret: diliges Deum cum omni veritate, & intentionis synceitate; nihil præ-

ter ipsum quaerens; cum summa intentione & continuatione in ipsa charitate; non laxans, aut ex torpore à diligendo cessans; & cum tali tuae voluntatis ad amoris opus applicatione, vt in eo finem & quietem tuam ponas gaudeasque, quod diligas: cupies, ita quicquid tuus dilectus velit &, quicquid feceris, faciens ex amore. Denique cum diliges, applicando vniuersas tuas omnes facultates, vt in dilectionis exercitio te adiuuent. Memoriam, quae Dei praesentiae continuè sit memor: Intellectum, qui bonitatem eius & beneficia, quae ab eo proueniunt, intimè cognoscat; Imaginationem, quae in se efformet, gestetque viam eius imaginem; Appetitus sensuum, qui summa propensione afficiatur ad eum, quem imago illa refert; Sensus ipsos, qui proponant continuè rerum obiecta & motiua, quae amorem illum foueant; & reliquas facultates, quae obtemperent spiritui in omnibus, quae ille volet, ad laudandum, venerandum obediendum, & placendum dilecto suo, omnes vires suas in intendendo.

Quae perfectio (vt S. Augustinus aduertit) etsi ira plena non nisi in beatis inueniatur: proponitur tamè in hoc praeepto omnibus mortalibus vt nouerimus excellissimum vocationis nostrae finem, in quem intentionem ac desiderium nostrum dirigere debeamus: dantes operam, vt quam potuerimus proximè ad *tertium* hunc perfectionis nostrae gradum accedamus: qui tribuitur tertiae Sanctissimae Trinitatis personae, Spiritui S. videlicet: qui tanquam amor infinitus à Patre & Filio procedit: & vterque illum mittit. Iustisque communicat, vt eius praesentia, & inspirationis efficacia animam resumant, ad hunc amorem ad eum perfectum consequendum: quod semen diuinae vocationis non solum *tricesimum*, aut *sexagesimum*, sed *centiesimum* etiam *fructum* proferat: quia non contentus quod praeepta seruet, & consilia quoquo modo amplectatur: omnem etiam conatum adhibet, vt cum omni integritate & perfectione id faciat.

§. 2. *Qua ratione omnes contendere debeant, ad tres praedictos perfectionis gradus peruenire.*

ETIAM SI perfectio haec adeo sit sublimis, vt praedictum est: vocationis tamen Christianae adeo insignis est excellentia, vt omnes aliquo modo teneantur ad eam perfectionem contendere. Cuius rei primum signum est, quod voluerit Christus D. N. vt ait S. Thomas: Sacramentum Confirmationis omnibus baptizatis, nemine excluso, conferri. Cum enim ipse cupiat, omnes saluos esse; etiam cupit, esse perfectos & plenitudinem recipere Spiritus sancti, qui in eo communicatur: nec dicuntur ita pleni esse, quemadmodum Christianismi vocationis exigit, nisi excelsam hanc perfectionem habeant. Et id ipsum etiam significat *vnctio*, quae fit cum charisma-

Amor praecipi Spiritus sancti tribuitur.

Lib. de Spiritu Sancto. 6. vltim. & li. de perfecta iustitia. S. Bernardus. serm. 50. in Cant. S. Thom. 2. 2. q. 44. a. 6. & q. 184. a. 3. Mat. 19. 13.

I.

p. 72. n. 8